

تأثیر فعالیت‌های ورزشی بر کاهش افسردگی دانش آموزان دختر نابینا

مریم خواجه صالحانی کارشناس تربیت بدنی - عضو باشگاه پژوهشگران جوان

کفایت اجتماعی آنان است.

هدف از این پژوهش بررسی مقایسه افسردگی در بین دانش آموزان دختر ورزشکار و غیرورزشکار ۲۰-۱۵ سال نابینا بوده است.

روش پژوهش

در انجام این پژوهش از روش علی - مقایسه‌ای استفاده شده است. فعالیت‌های ورزشی که خود به عنوان متغیر مستقل در نظر گرفته می‌شود در حقیقت علت کاهش افسردگی تلقی می‌شود و میزان افسردگی افراد نابینا که متغیر وابسته می‌باشد تحت تأثیر متغیر مستقل بررسی می‌گردد و افراد ورزشکار و غیر ورزشکار از نظر میزان ابتلاء به افسردگی با یکدیگر مقایسه می‌شوند.

جامعه آماری شامل دختران نابینای سینه ۲۰-۱۵ سال شاغل به تحصیل در تهران و حومه است و نمونه پژوهشی مشتمل بر ۸۰ نفر از افرادی می‌باشد که علاقمند به شرکت در

پژوهش بودند. ۵۷ نفر از آنان از مجتمع نابینایان نرجس تهران و ۲۳ نفر دیگر از مجتمع نابینایان عبدالعظیم واقع در شهر ری به طور تصادفی انتخاب شده‌اند. نمونه پژوهشی به دو گروه ۴۰ نفر ورزشکار و ۴۰ نفر غیرورزشکار تقسیم شده‌اند و میزان افسردگی آنان توسط آزمون افسردگی بک مورد سنجش قرار گرفت.

یافته‌ها (نتایج)

همان‌طور که در جدول ملاحظه می‌شود، تجزیه و

۱۰ نفر از دانش آموزان نابینا (۴۰ نفر ورزشکار و ۴۰ نفر غیرورزشکار) به روش کاملاً تصادفی انتخاب شده و با استفاده از آزمون افسردگی بک مورد مطالعه و بررسی قرار گرفتند. پس از جمع آوری پرسشنامه‌ها، تجزیه و تحلیل آماری نشان داد دختران نابینای ورزشکار از افسردگی، احساس گناه، حساسیت و زودرنجی پایینی برخوردار بودند و علاوه بر آن از رضایتمندی شخصی و تمایل به ارتباطات اجتماعی و کار و فعالیت بالایی برخوردار بودند.

مقدمه

آموزش مهارت‌های تحرک و جهت یابی به افراد نابینا از اساسی‌ترین برنامه‌های توانبخشی محسوب می‌شود، یکی از مهم ترین فعالیت‌هایی که می‌تواند دستیابی به اهداف برنامه آموزش تحرک و جهت یابی را تسهیل نماید ترغیب افراد نابینا به انجام فعالیت‌های ورزشی است که این امر نه تنها در پرورش قابلیت‌های جسمانی و تقویت حواس بلکه در تأمین بهداشت روانی آنان نیز مؤثر خواهد بود.

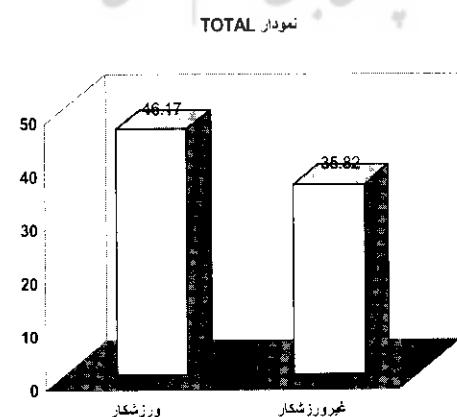
هدف از انجام این پژوهش نیز بررسی تأثیر فعالیت‌های ورزشی در میزان افسردگی افراد نابینا و

تحلیل آماری نشان داد: بین رضایتمندی شخصی ($P=0.00$) و به طور کلی افسردگی ($P=0.00$)، تمایل به ارتباط‌های اجتماعی و کار و غیرورزشکار فعالیت ($P=0.00$)، احساس گناه ($P=0.022$)، نایينا، اختلاف معنی‌داری وجود دارد.

جدول - شاخص‌های آماری مربوط به خصوصیات روانی دانش آموزان دختر ۱۵ - ۲۰ سال ورزشکار و غیرورزشکار

نتیجه	P	مقدار t	مقدار	انحراف استاندارد		میانگین		
				غیر ورزشکار	ورزشکار	غیر ورزشکار	ورزشکار	
اختلاف معنی دار	0.001	3/56	1/65	1/28	3/83	4/9		رضایتمندی شخصی
اختلاف معنی دار	0.00	5/06	2/9	2/06	7/2	10/05		تمایل به ارتباطات اجتماعی و کار و فعالیت
اختلاف معنی دار	0/022	2/33	1/58	1/27	3/47	4/23		احساس گناه
اختلاف معنی دار	0/00	4/62	1/49	1/45	2/7	4/22		حساسیت و زودرنجی
اختلاف معنی دار	0/00	5/37	10/46	6/25	35/82	46/17		افسردگی

شکل - نمودار مقایسه میزان افسردگی دانش آموزان دختر ۱۵ - ۲۰ سال ورزشکار و غیرورزشکار

بحث

رضایتمندی شخصی، تمایل به ارتباطات اجتماعی و کار و فعالیت در گروه ورزشکار بیش از افراد غیرورزشکار است، علاوه بر آن میزان احساس گناه و حساسیت و زودرنجی در ورزشکاران کمتر از گروه غیرورزشکار می باشد. برخی پژوهشگران کشورمان نیز بررسی هایی را در خصوص تأثیر ورزش در قابلیت های شخصیتی و اجتماعی نایین ایان انجام داده اند. جعفری (۱۳۷۹) در پژوهشی به بررسی نقش ورزش در رشد اجتماعی دانش آموزان نایین و کم بینا پرداخته و به این نتیجه رسید که میزان تعامل و همکاری و رشد مهارت های اجتماعی در ورزشکاران نایین بیشتر از غیرورزشکاران است. همچنین عزیزی (۱۳۷۹) در پژوهشی به این نتیجه دست یافت که آموزش مهارت های تحرک و جهت یابی به افراد نایین در افزایش میزان خودکفایی و استقلال آنان مؤثر است.

فالکین و سیم^۷ (۱۹۸۱) معتقدند تمرین های بی هوازی عامل مؤثری در رفع اضطراب و افسردگی و به طور کلی ناراحتی های روانی است. یnton و تری لاوی^۸ (۱۹۹۷) آثار شرکت در فعالیت های بدنی را برابر آمادگی جسمانی و روانی افراد بررسی کرده و به این نتیجه رسیدند که شرکت در فعالیت های جسمانی، به آمادگی قلبی - عروقی منجر می شود که این عامل با بهتر شدن سلامت روانی و خلق و خو ارتباط مثبتی دارد و هر چقدر فعالیت بدنی بیشتر شود، نمره های خلق و خوی افراد بهتر می شود.

در پژوهشی که نورول و مارتین^۹ انجام دادند، این نتیجه تأیید شد و ایشان کاهش افسردگی در افراد شرکت کننده در فعالیت های هوازی را بیشتر از سایر تمرین های گزارش کردند.

همچنین نتایج پژوهش مک ماهان^{۱۰} (۱۹۹۶) که

اطلاعات در جدول نشان می دهد که بین افراد نایین ای ورزشکار و غیرورزشکار از نظر ابتلاء افسردگی تفاوت معناداری از لحاظ آماری وجود دارد، چنانکه افراد ورزشکار افسردگی کمتری را در مقایسه با گروه غیرورزشکار نشان می دهند. چنانچه پژوهش های علمی نیز نشانگر آن هستند که تمرین های منظم می توانند تأثیر مثبت در خلق و خو و کاهش میزان افسردگی و اضطراب داشته باشند (ورت، ۲۰۰۴). پرانک^۱ (۱۹۹۷) و همکارانش در یک پژوهش روانی جسمانی که در زنان مطالعه کردند، به این نتیجه رسیدند که تمرین شدید با کاهش استرس، تنفس و افزایش اعتماد به نفس همراه است. کلپ^۲ و همکارانش (۱۹۹۹) اظهار می کند که تمرینات بدنی از دو راه مستقیم در اصلاح خلق و خو تأثیر دارد: یکی رها شدن آندورفین و دوم با کاهش سطح کورتیزول (هورمونی که با فشار عصبی در خون ترشح می شود). از طرفی دایلرنزو^۳ (۱۹۹۹) و برخی از پژوهشگران دیگر به این نتیجه رسیدند که تمرین های مناسب بدنی در افزایش سطح سروتونین (هورمون مؤثر در اصلاح خلق و خو) تأثیر بسزایی دارد.

بسیاری از این پژوهشگران با درک این واقعیت تلاش نموده اند تا تأثیر فعالیت های ورزشی را بر خلق و خو و ویژگی های شخصیتی نایین ایان بررسی نمایند. (تاب، گری، بلاین^۴، ۲۰۰۵). عنوان نمونه اولنکامپ^۵ (۲۰۰۵) طی بررسی های علمی به این نتیجه رسیده است که انجام تمرین های بدنی طبق قواعد مشخص می تواند در درمان بیماری هایی مانند افسردگی و اضطراب افراد نایین مؤثر باشد.

جدول فوق همچنین بیانگر آن است که میزان

زیادی در عزت نفس و کاهش افسردگی می شود . در جمع بندی کلی می توان نتیجه گرفت تمرين و فعالیت های بدنی تأثیر بسزایی در سلامتی روانی و کاهش افسردگی (همچنان که نتایج پژوهش حاضر نیز نشان می دهد) افراد در گیر در این گونه فعالیت ها را دارد.

در مورد فواید روانی تمرين صورت گرفته اين یافته ها را تأیید می کند. نتایج پژوهش وی حاکی از آن است که تمرين های شدید بدنی تغییر هایی نظیر کاهش اضطراب، تنش، افسردگی و افزایش عزت نفس را در افراد به وجود می آورد و به احتمال زیاد تمرين های هوایی شدید موجب بهبودی و پیشرفت

ذینویس ها :

- 1 – John's wort
- 2 – Pronk. Np
- 3- Clapp, et al
- 4- Dilrenzo, et al
- 5- Taub, Garee & Blind

- 6- Ohlencomp. N
- 7- Falking and Sime
- 8- Benton and Thirlaway
- 9- Norvell and Martin
- 10- Mac Mahan

منابع:

- احمدپناه ، محمد ، (۱۳۸۲)، «مبانی نظری و راهنمای عملی». پژوهشکده کودکان استثنائی ، تهران
- افروز، غلامعلی ، (۱۳۸۰)، «مقدمه ای بر روانشناسی آموزش و پرورش کودکان استثنائی». انتشارات دانشگاه تهران .
- جعفری، آسیه ، (۱۳۷۹)، «بررسی نقش ورزش در رشد اجتماعی دانش آموزان نابینا و کم بینای مجتمع و خزانه نرجس تهران ». عزیزی ، آمنه ، (۱۳۷۹)، «بررسی نگرش معلمان به نحوه اجرای درس جهت بایی و حرکت دانش آموزان معلول بینایی در مقطع ابتدائی در مدارس نابینایان شهر تهران ». نامنی، محمدرضا و حیات روشنایی، افسانه و ترابی میلاتی ، فریده ، (۱۳۸۱)، «تحول روانی آموزش و توابخشی نابینایان». بی نا ، تهران .
- Clapp, et al.(1999), "Acute effects of thirty minutes of high intensity intermittent exercise on patients with chronic fatigue syndrome", physical therapy , 79:8, PP: 749-756.
- Dilorenzo, et al.(1999), "long-term effects of aerobic exercise on psychological outcomes", Preventive medicine, 28, PP: 75-85.
- Mac Mahan. JR,(1994), "The psychological benefits of exercise and the treatment of delinquent adolescents", sport Medicine, 25/3 , P : 34.
- Norvell. Naney, Martin Paniel,(1996), "Psychological and physiological benefits of passive and aerobic exercise in middle - aged women", Journal of nervous and mental disease, 32, PP: 29-36.
- Ohlenkamp. Neil .(2005), www. Psychology Today Here to help , psychology today.com.
- Prank, Np. course. SF, Rohack, JJ,(1997), "Maximal and acute mood response in women", J-Physiology-Behavior, 27,PP:56-62.
- Silva John, M, Weinberg Roberts,(1989), "Psychological Foundation of sport" Philadelphia , W.B. Saunders Company.
- Taub, Gree and Bline,(2005), www.Psychological health summary of entries in psychological health and well-being, sportengland.com .
- Thirlaway. K. Benton D,(1997), "Participation physical activity and cardiovascular fitness have different effects on mental health and mood", Hournal psychosomatic Research, 17, PP: 46 – 51.
- Vitacost .John .(2004), www. Where do I focus , Vitacost .com